

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817210217
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817210217.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária, Bratislave, Mýtna 48, P. O. BOX 205, proti žalovanej N. F., W.. XX.XX.XXXX, J. T., H. XXX, o zaplatenie 2.226,21 eura istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9Csp/204/2017 - 63 z 30.01.2018 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I: Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 227,39 eura s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.12.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a III. náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. V odôvodnení, o. i., uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanej domáhal zaplatenia 2.226,21 eur, úroku z omeškania vo výške 8 % p.a. zo sumy 1.681,75 eur od 17.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom a právnom základe, že jeho právny predchodca a žalovaná uzatvorili 19.06.2009 Zmluvu č. XXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžníčka svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, nastal prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy, právny predchodca žalobcu v súlade s čl. 8 bod 8.1. písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. vyhlásil ku dňu 22.11.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky z úveru. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 15-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, t.j. od 16.12.2016 dlžnú sumu nezaplatila, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 17.12.2016 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s prísl. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Obč. zák. z 24.03.2017 medzi právny predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej aj „postupca“) a žalobcom, postúpil právny predchodca žalobcu na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 2.390,50 eur. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 1.681,75 eur, zmluvných úrokov vo výške 486,78 eur a poplatkov za správu úveru vo výške 57,68 eur spolu s príslušenstvom. Súd, vychádzajúc z § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Obč. zák., § 4 ods. 1, 2, 3, ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l) zák.č. 258/2001 Z.z. ,

po vykonanom dokazovaní, z obsahu zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou 19.06.2009 mu vyplynulo, že výška úveru bola 2.280,- eur, druh úveru - spotrebný, bezúčelový úver, typ a výška úrokovej sadzby bola dohodnutá fixnou sadzbou do splatnosti vo výške 17,3 % p. a., výška splátky istiny 42,10 eur, splatnosť prvej splátky 15.07.2009, počet splátok 120, periodicita a splatnosť splátok istiny mesačne k 15.-emu dňu v mesiaci, konečná splatnosť 15.06.2019, RPMN 20,65 %, celkové náklady spojené s úverom 2.785,73 eur a poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru mu vyplynulo, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere ku dňu 22.11.2016 a žiadal žalovanú, aby pohľadávku zo zmluvy vo výške 2.257,38 eur uhradila do 15 dní. Z fotokópie doručenky o doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovanej mu vyplynulo, že zásielka bola doručená 01.12.2016. Z výpisu obrátov na predmetnej úverovej zmluve a z vyjadrenia žalobu mu vyplynulo, že žalovaná počas trvania úverového vzťahu uhradila celkovo s 2.052,61 eur. Vykonaným dokazovaním mu bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytnutí splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX dňa 19.06.2009, ktorú je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 Obč. zák. a Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy. Urobil záver, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy uvedenú v § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto zmluvu v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák. považoval za platnú, nakoľko žalovaná na základe nej úver čerpala, avšak zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Poukázal na to, že žalovaná čerpala spotrebiteľský úver vo výške 2.280,- eur, že na úhradu úveru uhradila celkom 2.052,61 eur, ako to vyplýva z vyjadrenia žalobcu a z výpisu obrátov na úverovej zmluve, predloženého žalobcom, že neuhradený zostatok istiny úveru je 227,39 eur, preto zaviazal žalovanú k zaplateniu neuhradeného zostatku istiny úveru a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadom istiny úveru zamietol, ako nedôvodnú. Konštatoval, že žalovaná sa s plnením dlhu dostala do omeškania, preto dlžnú sumu zaviazal žalovanú zaplatiť s 5 % ročnými úrokmi z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v platnom znení od 17.12.2016, odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy na úhradu dlžnej sumy uvedenej v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Súd zaviazal žalovanú k zaplateniu úrokov z omeškania až do zaplatenia dlžnej sumy. Výrok o náhrade trov konania oprel o § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca v konaní mal čiastočný úspech a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, z obsahu spisu súdu nevyplývalo, že by na strane žalovanej účelne vynaložené trovy vznikli. Z týchto dôvodov náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

3. Proti rozsudku - výroku II., ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiacemu výroku č. III. o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zmeniť a zaviazat žalovanú zaplatiť mu 1.998,82 eur istiny s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.454,36 eur od 17.12.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznať mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Odvolanie odôvodnil tým, že súd dospel vykonaným dokazovaním k nesprávnemu záveru o bezúročnosti úveru, v dôsledku čoho žalobu v prevyšujúcej časti zamietol pre jeho bezúročnosť. Nesúhlasil s názorom súdu, že úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nerozloženia úverových splátok na jednotlivé zložky, t.j. splátku istiny úrokov a poplatkov. Tvrdil, že je v rozpore s čl. 10 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES ako právne záväzným aktom Európskeho spoločenstva, ktorý má v zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy SR prednosť pred zákonom a zároveň aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. cla Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, na ktorý bol súd povinný prihliadať pri svojom rozhodovaní prednostne na tento rozsudok, keďže má prednosť pred zákonom o spotrebiteľských úveroch. Poukázal na to, že Súdny dvor EÚ v rozsudku z 3.2.1977, Benedetti I Munari 52-76 rozhodol, že cieľom rozsudku o prejudiciálnej otázke je vyriešiť právnu otázku, ktorá zaväzuje vnútroštátneho sudcu pokiaľ ide o výklad príslušných ustanovení aktov Spoločenstva. Uviedol, že neaplikovaním týchto základných princípov úniijného práva dospel súd prvej inštancie k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci., že podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. cla Klára Bíróová by totiž členské štáty nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica 2008/48/ES neupravuje.

Podľa jej článku 10 ods. 2 písm. i) v spojení s písm. h) zmluva o úvere na dobu určitú nemusí v čase, jej uzatvorenia obsahovať presné určenie, aká časť splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť na bežné úroky a poplatky. Rozloženie splátok v členení na istinu, úrok a poplatky priamo v základných náležitostiach úverovej zmluvy predstavuje rozpor s požiadavkou stručnosti, prehľadnosti, určitosti a zrozumiteľnosti základných náležitostí úverovej zmluvy ako právneho úkonu. Zdôraznil, že neexistuje racionálny dôvod, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere mala byť už v hlavných zmluvných dojednaniach zložitejšia ako napr. zmluva o úvere uzavretá podľa Obchodného zákonníka, že Súdny dvor Európskej únie v prejudiciálnom konaní C-42/2015 začatom na návrh Okresného súdu Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 9.11.2016, rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že Súdny dvor EÚ rozhodol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice stanovuje, že zmluva musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3. uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky, že vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že Smernica 2008/48/ES nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, mal za dôležité zdôrazniť, že pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice 2008/48/ES, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank Romania, C-602/10, EU:C:2012:443, body 63. a 64.). Ustanovenie článku 10 ods. 2 písm. u) Smernice 2008/48/ES sa nemá vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice. Na základe uvedeného sa má článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. V prejudiciálnej otázke, či sa článok 23 Smernice 2008/48/ES má vykladať tak, že nebráni tomu aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, Súdny dvor EÚ rozhodol, že voľba režimu sankcií je ponechaná na zváženie členského štátu, avšak ich tvrdosť musí byť primeraná závažnosti porušení, ktoré postihujú. Sankcia spočívajúca v strate nároku veriteľa na úroky a poplatky je primeraná v prípade, že zmluva o úvere neobsahuje najmä náležitosti ako je ročná percentuálna miera nákladov, počet a frekvenciu splátok, prípadne existenciu notárskych poplatkov a prípadne požadované záruky a poistenia, tak ako to upravuje článok 10 ods. 2 Smernice, teda tie náležitosti zmluvy o úvere, ktorých neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súdny dvor Európskej únie tak rozhodol, že ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (súčasný § 9 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z.z.) je v rozpore so Smernicou 2008/48/ES, t.j. záväzným prameňom práva. Tiež vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky, t.j. na časť istiny, časť úrokov a časť poplatkov, podľa vnútroštátneho práva, keďže nejde o obligatórnu náležitosť úverovej zmluvy v zmysle Smernice 2008/48/ES a tak ani o takú náležitosť, ktorej absencia by bola spôsobilá spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 vyvodil záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Poukázal na to, že jeho právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto mu vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Zároveň poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-565/20 12 zo dňa 27.3.2014, podľa ktorého tvrdosť sankcií pre veriteľa musí byť primeraná závažnosti jeho porušení, ako i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-348/2014 zo dňa 9.7.2015, podľa ktorého čl. 4 Smernice Č. 87/1021/EHS zo dňa 22.12.1986 (jedná sa o Smernicu, ktorá predchádzala Smernici 2008/48/ES) vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy o úvere poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Z uvedeného vyplýva, že ak nebude v zmluve uvedená náležitosť, ktorá nemôže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah jeho záväzku, nebude spravdla a v zásade sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti primeraná. Podporne odkázal na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/20 17, 15Co/225/20 17 a jeho uznesenie 16Co/I 05120 17. Navrhol rozsudok zmeniť v súlade s petítom odvolania a si uplatnil si

náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v konaní pred súdom prvej, inštancie, za zaplatený súdny poplatok za podané odvolanie, náhradu trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej pomoci v plnom rozsahu.

5. Rozsudok vo výroku I. odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ale to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti o výroku III. o náhrade trov konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 C.s.p.

7. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku II. vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že v zmysle § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom v znení ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy uvedenej v § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v dôsledku čoho zmluvu v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák. považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v dôsledku čoho, keďže neuhradený zostatok istiny úveru bol 227,39 eur, zaviazal žalovanú na zaplatenie neuhradeného zostatku istiny a v prevyšujúcej časti žalobu ohľadom istiny úveru zamietol ako nedôvodnú.

8. V dôsledku tohto nesprávneho právneho posúdenia súd nevykonal vo veci dokazovanie potrebné na riadne zistenie skutkového stavu, čím je naplnený odvolací dôvod pre zrušenie rozsudku v napadnutej časti v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p.

9. S vyššie uvedeným záverom súdu o chýbajúcej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. sa odvolací súd nestotožňuje.

10. Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

12. Je potrebné poukázať napr. na dôvodovú správu k § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ktorého znenie je obdobné ako znenie § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., ktorá zdôrazňuje zásadný význam ochrany spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má mať dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

13. V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zák. č. 129/2010 Z.z. sa uvádza, že predložený návrh zákona „je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

14. Podľa záveru Najvyššieho súdu SR vyjadreného v uznesení 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018 eurokonformným výkladom predmetného ust. zákona č. 129/2010 Z.z. (jeho znenie je obdobné zneniu § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z.), ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

15. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby cit. ust. tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

16. Pokiaľ ide o posúdenie, či zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami sporu obsahuje výšku, počet a termíny splátok, úrokov a iných poplatkov je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istinu a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom tohto ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Je teda zrejmé, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky, teda uvedeným ustanovením sa neustanovuje povinnosť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istiny, úrokov a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je zrejmé, že uvedením celkovej výšky mesačnej splátky úveru (42,10 eur) nedošlo k porušeniu § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2001 Z.z., preto odvolací súd považoval námietku žalobcu o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie, pokiaľ hovorí o absencii výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov za dôvodnú.

18. Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku, či spotrebiteľská zmluva obsahuje ostatné náležitosti v zmysle § 4 zák. č. 258/2001 Z.z., resp. či sú alebo nie sú splnené podmienky § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z., v dôsledku čoho poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, bude potrebné skúmať ju aj z hľadiska ust. Obč. zák. upravujúcich spotrebiteľskú zmluvu, t.j. ust. § 53 a nasl., teda či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

19. V novom rozhodnutí súd rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

20. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).